

датъ принудени да оставятъ, раздадоха на кавалериститѣ мартинки, а на офицеритѣ, както и на артилериститѣ—карабини, Винчестеръ и Ремингтонъ. Музикантитѣ бидоха тоже въоръжени и присъединени къмъ конвойнитѣ войски. Тесаци се раздадоха още по единъ на войницитѣ отъ ония баталиони; що бѣха въоружени съ пушки, имѣющи обикновени щикове. Пѣхотата бѣ въоружена съ пушки отъ разни системи: Пийбоди-Мартини, Шнайдеръ и Спрингфилдъ. Понеже тѣзи послѣднитѣ не стрѣляха на повече отъ 700 метра разстояние, то ги размѣниха съ Шнайдерови, каквито имаше въ складоветѣ.

Всичкитѣ сухари, що бѣха запазени въ магазинитѣ, или се намираха за резервъ въ командитѣ, се прибраха и раздадоха на войскитѣ; на всѣкой войникъ се дадоха по 6 дневна порция. Резервнитѣ провизии се раздадоха на войскитѣ, за да могатъ въ продължение на тритѣ дена, що оставаха до излизането, да си възстановятъ силитѣ.

Прѣвознитѣ сръдства бѣха така сжщо разпрѣдѣлени изново: на разположението на всѣкой баталионъ се дадоха по 50 товарни коне за прѣнасяние на муниции, по 8 за вода и багажъ и по 12 волски кола, теглени отъ 25 до 27 вола, за да има винаги 2 или 3 вола въ резерва.